

Kronika 2021

Na úvod musím, bohužel, napsat, že celý rok 2021 prožil svět ve znamení protiepidemických opatření, ve střídavém režimu zpřísnování, mírném uvolňování a přístřování. Nadále umíraly na onemocnění covid velké počty lidí, nemocnice byly zahlceny pacienty. Každý kontinent, každá země se s tím prala a vypořádávala po svém. Během roku se ve světě i u nás začalo s očkováním. Společnost se rozdělila. Část lidí se nechala naočkovat, část vakcinaci z různých důvodů nepodstoupila. Tím tady vznikly dva tábory s rozdílnými názory, odlišným přesvědčením. Už tak složitá situace se ještě více zkomplikovala. Tyhle neveselé události pochopitelně zasáhly a ovlivnily životy všech obyvatel naší vesničky. Na nošení respirátoru či roušky v obchodě, na úradě či v dopravním prostředku už jsme si zvykli, hůře se přivyká neustálým změnám, nic není jisté, co se domluví, nemusí vyjít, opatření střídá opatření, stále je někdo v izolaci nebo karanténě. Děti školou povinné měly od ledna online výuku a byly doma, později se vrátili do lavic žáci prvního stupně, pak starší ročníky, a na konec školního roku středoškoláci. Vysokoškoláci se museli spokojit celý rok s výukou přes počítač. Od září nastoupili všichni do škol, ale fungovalo testování pozitivitu na covid a následné karantény spolužáků nebo celých kolektivů. V pracovních kolektivech, ve firmách, továrnách, prostě v zaměstnání také probíhalo pravidelné testování. Ve službách, např. u kadeřníka, v bazénu, na sportovištích, v restauracích či v ubytovacích službách začali v souladu s nařízeními vlády vyžadovat předložení negativního testu (antigenního či tzv. PCR) nebo doklad o očkování. Od listopadu dokonce neočkovaní nikam nesměli. A tohle je jen stručné přiblížení situace pro budoucí čtenáře kroniky, kdybych měla popsat dopodrobna všední život za covidu a všechna nařízení, bylo by to na několik stránek. To, co si člověk před dvěma lety neuměl ani představit, se pomalu stalo normálem. Ale žít se musí a život jde dál. A jaký tedy byl rok 2021 u nás na Dílích?

Počasí (které si jede po svém, covid necovid)

Rok 2021 hodnotí meteorologové jako druhý nejchladnější za celé desetiletí. Průměrná teplota dosáhla 8° C, což je stejně o 0,1 ° C vyšší, než je u nás normál. Šlo vlastně o první teplotně normální rok od roku 2013. Množstvím srážek se loňský rok nevymykal obvyklým hodnotám, takže zaplat' pámbů, velká sucha jsou snad za námi. Přímo u nás na Dílích vládlo takovéto počasí: hned 5. ledna, tradičně po blátivých vánočních prázdninách, napadl sníh a držel se poměrně dlouho. Milovníci běžek mohli, pokud nechtěli vyrazit dál od domova, využívat stopu na Svážné. O jarních prázdninách, které na Domažlicku začínaly 22. února, přišla změna a bylo nádherné jarní počasí, dokonce občas i na triko. Jinak byly jarní měsíce studené, v květnu hodně přšelo. Následoval nezvykle teplý červen, kdy bylo o tři stupně tepleji než obvykle. Prázdniny pak teplotně nic moc, žádné tropy, ale tak to asi má v našich končinách být. V září bylo sucho, skoro nepřšelo, a v prosinci jsme se sněhu ani mrazu zase nedočkali.

Obyvatelstvo

K 31. prosinci měly Díly 380 obyvatel. V průběhu roku se do obce přistěhovalo pět nových občanů, odstěhovali se čtyři, dětí se narodilo sedm a tři obyvatelé Dílů se, bohužel, odebrali na věčnost. Nejprve se pustím do veselejších řádek.

2. ledna přivedla na svět Andrea Vojtová z čp. 14 dceru Marii Vojtovou. Josefovi Kuželkovi a Martině Vavříkové z čp. 110 se 5. května narodila dcerka Natálie. 8. června se stala maminkou Pavla Zmeškalová z čp. 129, která má malou Haničku Ptáčkovou. Rostislav Bozděch se 11. července narodil Magdě Šindelářové z čp. 154. Druhé dcerky, Terezky, se 16. září dočkali manželé Pavel a Alena Krutinovi z čp. 166. Petrovi a Nikol Řezníčkovým z čp. 178 se 13. října narodil synek Kryštof. A třetí dítě mají od 9. prosince v chalupě čp. 90. Barbora Tichá a její partner Oldřich Rendl si z porodnice přivezli synka Zdeňka.

Na Dílích proběhly tři svatební obřady. Před kapličkou uzavřeli manželství 26. června Karolína Ježová a Dominik Valečka, u Tulačkových rybníčků se 14. srpna vzali Martina Vajdíková a Michal Šustr a doma na zahradě u čp. 174 si 4. září řekli své ano Vlastimil Jílek s Gabrielou Vondrovicovou. 18. prosince uspořádali představitelé obce společné posezení ve staré školce pro pět dílských manželských párů, které v roce 2020 a 2021 slavili diamantové a zlaté svatby, ale bohužel, kvůli covidu se jejich oslavy musely odložit. A komu se tedy gratulovalo? V roce 2020 oslavili dne 23. dubna 60 let společného života manželé Marie a Zdeněk Volfikovi (Chvojkouc) z čp. 66, zlaté svatby měli 13. června 2020 Anna a Jiří Krutinovi z čp. 108 a 31. července Helena a Václav Vísnerovi z č.ev.7. Po nich ještě padesát let společného života dosáhli v roce 2020, 22. srpna, Jana a Jan Řezníčkoví od Škarmanců z čp. 69. V roce 2021 si připomněli 60 let od uzavření manželství, tedy diamantovou svatbu, manželé Marie a Josef Kapicovi (Jánouc) z čp. 107. Sňatek uzavřeli 8. dubna 1961.

V roce 2021 jsme se rozloučili s těmito spoluobčany: 6. ledna zemřel v nedožitých 84 letech Josef Kuželka z Dílů čp. 152. Pan Kuželka žil na Dílích do svých 18 let, po vojně v Dukle Liberec se usadil v Krkonoších, ale po svatbě se vrátil do Domažlic. Byl vášnivý lyžař a okolo lyží se točil i jeho profesní život. V roce 1969 odešel s rodinou do Švédska, později se usadil v Kanadě. Po politických změnách se opět vrátil na Chodsko, kde žil až do konce života.

22. března všechny zaskočil náhlý skon paní Marie Anderlové od Kalafundů z čp. 62. Pocházela z Chrastavic a na Díly se přistěhovala se svými dvěma dětmi Jitkou a Slávkem v roce 1981, kdy se provdala za Jiřího Anderleho. Byla absolventkou hotelové školy v Mariánských Lázních. Pracovala jako kuchařka ve školách, v JZD, na statcích, v nemocnici. Své profesní zkušenosti předávala jako mistrová odborného výcviku. Byla velmi společenská, měla ráda hudbu, zpěv, tanec, divadlo, byla nadšenou turistkou, členkou družstva hasiček veteránek. I v důchodu byla stále aktivní. Pomáhala vychovávat pravnučku Anežku, pracovala na zahrádce, její jiriny lemující plot zahrádky byly každý rok nádhernou ozdobou ulice a kolemjdoucí je velmi obdivovali. Stále vyrazela na dlouhé vycházky po okolí. Tato žena do nepohody zemřela ve věku nedožitých 74 let.

Po tragickém pádu ze střechy zemřel na Dílích čp. 24 dne 9. července pan Miroslav Bauer. Narodil se 12. prosince 1952 v Chebu. Vyučil se truhlářem, ve volném čase hrával nohejbal a stolní tenis, také vzpíral. V roce 1986 se usadil se svojí ženou Irenou na Dílích. Vychovali zde syna Tomáše.

Kultura

I tenhle rok bylo kulturní dění na Dílích poznamenáno covidovou pandemií. Nekonaly se žádné bály a až do léta bohužel nebylo možné pořádat žádné hromadné akce. I prvomájové oslavy se musely obejít bez veřejného pietního aktu, představitelé obce uctili památku obětí 2. světové války tichou vzpomínkou a položením věnců u kapličky a u pomníku padlých Američanů. V čase prázdnin a o pouti už bylo veseleji, křivka nakažených poklesla a opatření byla zmírněna. Tradiční Cyrilometodějská pouť tentokrát vyšla na sobotu 3. července, neděli 4. července a pondělí 5. července. V sobotu večer na parkovišti U Tyrolky zahrál oblíbený Moby Dick a v neděli odpoledne MAMAPIPI z Postřekova. V pondělí se před kapličkou konala pouťová mše. Na kuželníku se šlo 14 hráčů a 3 hráčky, aby změřili své síly na pouťovém turnaji. Kozinův pohár si letos odnesl opět Karel Řezníček, hráč domácího Áčka, druhé místo obsadil Jan Sokol a třetí skončil Daniel Kočí. Pořadí žen bylo následující: první Andrea Vojtová, druhá Dana Tomanová a třetí Marie Mikulenková.

Důležitým neoficiálním centrem kultury a setkávání se stala Tyrolka a její venkovní terasa, kam si občané zvykli chodit jako do společnosti. Od léta povolila vláda otevřené hospody a restaurace, na podzim do nich však mohli už pouze očkovaní.

V září začaly počty nemocných zase stoupat a vláda, jak jsem již zmínila, zpřísnila opatření.

Do poslední chvíle jsme doufali, že se na sále uskuteční prosincové setkání občanů spojené s vítáním nových občánků a že ženy budou moci uspořádat oblíbený vánoční jarmark, ale nakonec tomu epidemiologická situace nepřála. Tak se občané alespoň sešli v neděli 19. prosince u kapličky ke zpívání vánočních koled. V hospodě připravil hospodský Luboš Minařík a Alena Škopková várnici svařáku a přítomní si s chutí připili na šťastné a zdravé svátky.

Hasiči

Zásahová jednotka i celý sbor je neustále ve střehu a neustále akceschopný. Během roku zasahovali naši hasiči několikrát u požáru, odstraňovali z komunikací překážky a nebezpečné látky. Těsně před poutí museli „pochytat“ velkokapacitní stany vztyčené na parkovišti, které vlivem silného větru a bouřky chtěly uletět. Byli přivoláni i k resuscitaci zraněné osoby, bohužel, zranění bylo smrtelné a už nemohli pomoci. Největším a nejnáročnějším zásahem v historii družstva bylo ovšem hledání ztracené německé holčičky ve dnech 10. až 12. října v lesích na Čerchově. Hasiči nachodili v plné výstroji za oba dny přes 30 km ve velmi náročném terénu, převážně za tmy a v mrazivém počasí. Tato událost jistě zůstane dlouho všem obyvatelům domažlického okresu vryta do paměti. Po nezletilé dívce, která se rodičům ztratila pod Čerchovem, pátrali společně hasiči, policie česká i německá, německá horská služba i dobrovolníci. Naštěstí vše dobře dopadlo a po dvou dnech pohřešované dítě našel živé a zdravé hajný v lese nedaleko Bystřice.

V letošním roce oslavilo 10. výročí založení družstvo hasiček veteránek. S myšlenkou dát dohromady zralé ženy hasičky přišel jako první Jíří Anderle, který se stal také trenérem osmičlenného družstva ve složení: Miloslava Hiklová, Marie Jelínková, Marie Mikulenková, dále Anna Porazilová, Monika Konšelová, Alena Kabourková, Radka Anderlová a Johanka Pillmaierová. Za deset let počet vzrostl na čtrnáct. Děvčata se každoročně zúčastňují hasičských soutěží, ale také brigád a jezdí společně na výlety a kulturní akce. Zapojují se i do organizování akcí v obci.

Už několik let zde píše o úspěších Pavla Kouříka, našeho dílského favorita v požárním sportu. I když byla letošní sezona ještě poznamenána pandemií, přece jen se Pavel podíval na mistrovství Evropy v Hannoveru, kde obsadil celkově 3. místo, v kategorii týmů získal 1. místo.

Sokol

Činnost Sokola byla tento rok ještě silně ovlivněna covidovým řádním. V řádném termínu se nemohl konat 49. ročník tradičního Běhu osvobození, čekalo se na uvolnění covidových opatření. Proto se závod konal až 19. června. I tak se na start postavilo 124 závodníků (po dvou letech – v roce 2020 běh vůbec neproběhl).

Kuželkáři se postavili na dráhy také až na podzim, soutěže družstev probíhaly od poloviny září do začátku prosince. V kraji, po podzimní části, obsadilo Áčko 9. místo se 4 body a v okresní soutěži přezimovalo družstvo B na 3. místě s 8 body. Kvůli zdravotním potížím nastoupila v tomto ročníku pouze dvě družstva.

Rodiče za hřiště

Doba covidová na jaře nedovolovala setkávání a přílišné družení, a tak několik aktivních maminek, jmenovitě Hanka Dudová, Marie Krutinová, Alena Krutinová a Jana Rýdlová, vymyslelo a připravilo pro malé Dílčáky po dlouhé zimě trochu venkovního povyražení. Vyznačily tzv. Májovou pohádkovou cestu, na kterou se děti s rodiči či bez mohly vydat po celý měsíc květen do lesa nad vodojem. U stylové vstupní brány vyrobené z chvojí si děti vyzvedly z připravených nádob tužku se

soutěžní kartičkou, do níž během cesty zaznamenávaly odpovědi. Na stromech po cestě byly totiž přivázány ve folii zatavené kvízové otázky s pohádkovou tematikou. Kromě toho se mohly napít z vodníkové hrnečku, trochu je vystrašila čarodějnice a v závěru si vyzkoušely Popelčin střevíček. Vyplněnou kartičku se svojí adresou odevzdali výletníci dle návodu do schránky na úradě a záhy obdrželi domů ve formě dopisu malou odměnu. Nadšení dětí, že dostaly vlastní dopis, byla někdy až dojemná. Ačkoli počasí v máji procházkám příliš nepřálo, cestu si prošlo 132 dětí nejen z Dílů, ale i Postřekova, Klenčí, Draženova, Luženiček či Babylonu. Tahle akce se organizátorkám opravdu povedla a rodiče s dětmi na jejich adresu nešetřili chválou.

Dalším počinem spolku bylo Vítání léta – cesta za pokladem. Honba za pokladem začínala na dětském hřišti, kde se zase po jeho nalezení všichni sešli. Posedělo se, popovídalo a děti se dosyta vydováděly.

Připomenutí Halloweenu začátkem listopadu ve staré školce se už stalo tradicí. 6. listopadu v 15 hodin začalo dlabání dýní a pak si děti mohly vyrobit podzimní lucerničky ze zavařovaček. Strašidelné dýně zdobily vchod do školky ještě dva týdny. Když se trochu setmělo, vypravily se děti do lesa na stezku odvahy. Ta byla vyznačena svítícími páskami, které jsou vidět až po osvětlení baterkou, takže baterky byly nutné. U vstupu do lesa stál upír, kterému se děti musely podepsat krví, pak minuly čarodějnicí, co pletla u ohýnku šálu, ducha, čerty hrající mariáš a dokonce kostlivce. Z lesa se často ozývaly dětské, ale i dospělácké výkřiky. V cíli každý dostal rozsvícený lampion na průvod po Dílích. Na konec se zase ještě posedělo ve školce, dětem se promítla pohádka a byla i nějaká teplá dobrota z pece.

Je velice dobře, že se vždy najde pár lidí, tahounů, kteří dají hlavy dohromady a vymyslí, a pak i obětují svůj čas na uspořádání takových akcí. Je to důležité pro děti i jejich dospěláky, zvláště v dnešní době.

Hospodaření obce

Obec pro tento rok schválila rozpočet ve výši: příjmy 6.252.800,- Kč a výdaje 7.027.800,- Kč na splátky úvěrů + 725.000,-Kč. Schodek rozpočtu byl pak kryt z přebytků minulých let.

Čerpalo se také několik dotací. Na pozemku, který obec před několika lety vykoupila od pana Eduarda Krutiny u čp. 54, byla vybudována plocha na kontejnery, parkoviště pro techniku a byly pořízeny velkoobjemové kontejnery na bioodpad, jež jsou umístěny na hřišti a na jmenované nově zřízené ploše. Náklady na práce činily 1.276.442,57 Kč a z toho 921.644,13 Kč pokryla dotace ministerstva pro místní rozvoj. Toto ministerstvo nám ještě přidělilo dotaci na opravu komunikace v lokalitě na statku a u Knýdlů. Nová komunikace se dělala u Škarmanců, k novému domku Valečkových. Na tu přispěl Plzeňský kraj dotací 300.000,-Kč přičemž celkové náklady byly 751.363,71 Kč. Plzeňský kraj dotuje také zachování prodejny v malých obcích částkou 30.000 Kč, ke které obec přidala svých 3.334 Kč a poslala na ZKD Sušice jako příspěvek na provoz prodejny. JSDH dostala dotaci 29.000,- Kč na vybavení a pořídila si za ni elektrocentrálu do vozu CAS LIAZ.

Slovo závěrem

Jak nejlépe shrnout život a dění v roce 2021? Lidé si pomalu zvykli na život s covidem, přizpůsobili se, život jde dál, chodí se do práce, mladí se berou, rodí se děti. Bohužel, k tomu všemu musíme přivykat i změnám v krajině okolo Dílů. Kůrovec nadále úřaduje v našich smrkových lesích. Během roku bylo nutno vykácet další obrovské plochy lesa, např. od mlýnku až k hájovně po obou stranách silnice jsou rozsáhlé paseky. Kácí se i výše, na Sádku, pod Sádkiem, pod Haltravou, na Slepíčku.....Je to smutný pohled. Nezbývá než doufat, že si příroda poradí a i s pomocí člověka se za čas vše znovu zazelená.